

Lieta T-283/02

EnBW Kernkraft GmbH **pret** **Eiropas Kopienu Komisiju**

Tacis programma — Pakalpojumi, kas sniegti saistībā ar atomelektrostaciju Ukrainā
— Darba samaksas neesamība — Pirmās instances tiesas kompetence — Prasība par
zaudējumu atlīdzību — Ārpusligumiskā atbildība

Pirmās instances tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2005. gada 16. martā . . . II - 915

Sprieduma kopsavilkums

1. *Ārpusligumiskā atbildība — Nosacījumi — Pietiekami izteikts tādas tiesību normas pārkāpums, kas indivīdiem piešķir tiesības — Iestāde, kurai nav nekāda rīcības brīvība — Vienkārša Kopienas tiesību pārkāpuma pietiekamība*
(EKL 288. panta 2. daļa)

2. *Kopienu tiesības — Principi — Tiesiskās palāvības aizsardzība — Nosacījumi*

1. Jautājumā par Kopienu atbildību par zaudējumiem, kas radīti indivīdiem, iestādei pārmestajai rīcībai ir jāveido pietiekami izteikts tāds tiesību normas pārkāpums, kas indivīdiem piešķir tiesības. Noteicošais kritērijs, lai uzskatītu, ka Kopienas tiesību pārkāpums ir pietiekami izteikts, ir tas, ka attiecīgā Kopienas iestāde ir acīmredzamā un rupjā veidā pārkāpusi tai piešķirtās rīcības brīvības robežas. Ja šai iestādei ir atvēlēta ļoti ierobežota rīcības brīvība vai pat šādas rīcības brīvības vispār nav, ar vienkāršu Kopienas tiesību pārkāpumu pietiek, lai konstatētu pietiekami izteiktu pārkāpumu.

(sal. ar 87. punktu)

2. Tiesības prasīt tiesiskās palāvēības aizsardzību, kas ir viens no Kopienas pamatprincipiem, piemīt ikvienam indivīdam, kas atrodas situācijā, no kuras izriet, ka Kopienas administrācija, sniedzot tam konkrētus solījumus, ir devusi tam pamatotas cerības. Šādi solījumi — vienalga, kādā veidā tie ir darīti zināmi — ir konkrēti, beznosacījuma un

saskaņota informācija, ko sniedz pilnvaroti un uzticami avoti. Taču neviens nevar atsaukties uz šī principa pārkāpumu, ja nav konkrētu administrācijas sniegtu solījumu.

No tā izriet, ka saimnieciskās darbības subjekts nevar atsaukties uz šo principu, pamatojoties uz mutvārdu solījumiem, kuru izteikšanu Komisija noliedz un kuru esamību nepierāda lietas materiāli.

Tāpat saimnieciskās darbības subjekts nevar atsaukties uz šo principu, ja, nepastāvot galīgai vienošanai par līguma noslēgšanu ar Komisiju, Komisija tam lūdza iesniegt dažādus līguma projektus, jo tā ir ierasta sarunu par līguma noslēgšanu sastāvdaļa un Komisija nav rosinājusi attiecīgo saimnieciskās darbības subjektu pārsniegt riskus, kas saistīti ar tā uzņēmējdarbību.

(sal. ar 89., 92., 100. punktu)